

retsloven i forhold til andre lande m.v.) udvides beskyttelsen til også at gælde fremførelser og lydoptagelser, der har fundet sted i andre EØS-lande og øvrige lande, der har tiltrådt Romkonventionen. Anvendelsen af optagelseskriteriet bygger på en notifikation, Danmark foretog i h.t. Romkonventionens art. 17 ved ratificeringen af denne konvention i 1965.

Romkonventionen har også visse andre sideordnede tilknytningskriterier end optagelseskriteriet. Navnlig gælder der i konventionens art. 5, stk. 1, litra a, et nationalitetskriterium for fremstillere af lydoptagelser. Det betyder, at et land skal beskytte lydoptagelser, der er fremstillet af personer, som er statsborgere i et andet Romkonventionsland. I art. 4, litra b, er der en regel om, at udøvende kunstnere også skal beskyttes, hvis deres fremførelser er gengivet på en lydoptagelse, der er beskyttet på grundlag af optagelses- eller nationalitetskriteriet.

Hvad angår beskyttelsen af radio- og tv-foretagender, jf. lovens § 86, stk. 4, blev optagelseskriteriet ved lovændringen i 1995 udvidet med et alternativt nationalitetskriterium, således at også foretagender med hovedsæde i Danmark (eller andre EØS- eller Romkonventionslande) omfattes af beskyttelsen.

I WPPT, der vedrører beskyttelsen af udøvende kunstnere og fremstillere af lydoptagelser, er der ingen selvstændige tilknytningskriterier, idet der blot er en henvisning til de tilknytningskriterier, der gælder efter Romkonventionen.

Internationalt står Danmark forholdsvis alene med kun at anvende optagelseskriteriet. De fleste lande anvender tillige nationalitetskriteriet for fremstillere af lydoptagelser. Nogle lande kombinerer nationalitetskriteriet med et udgivelseskriterium i stedet for optagelseskriteriet.

I forbindelse med den fælles EU-tiltræden af WPPT vil det efter Kulturministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt, at EU-landene så vidt muligt anvender de samme tilknytningskriterier. Samtidig finder ministeriet, at ligestillingen af fremførelser og optagelser fra andre EØS-lande med fremførelser og optagelser fra Danmark principielt bør fremgå direkte af lovteksten; dette svarer til, hvad der følger af den gældende lovs § 86, stk. 5 og 6, og hvad der foreslås i lovforslagets nr. 48 og 49 f.s.v. angår ophavsmænds rettigheder.

På denne baggrund foreslås det i § 86, stk. 2, f.s.v. angår fremstillere af lydoptagelser at supplere optagelseskriteriet med et nationalitetskriterium, jf. forslaget til stk. 2, nr. 2 og 3. Kulturministeriet finder, at det vil være for vidtgående også at anvende udgivelseskriteriet.

Som konsekvens af forslaget til § 86, stk. 2, foreslås det i *stk. 1* at tilføje et nyt kriterium (nr. 2), hvorefter udøvende kunstnere under alle omstændigheder beskyttes, hvis deres fremførelser gengives på lydoptagelser, der beskyttes efter § 86, stk. 2; bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, vil få praktisk betydning, hvis lydoptagelsen beskyttes som følge af de nye nationalitetskriterier i stk. 2, nr. 2 eller 3.

Udtrykket bosat i § 86, stk. 2, nr. 2, skal forstås på samme måde som det tilsvarende udtryk i den gældende lov, bl.a. § 85, stk. 1.

Udtrykket hovedsæde i de forskellige bestemmelser i §§ 85 og 86 skal forstås sådan, at et selskab har hovedsæde i det land, i h.t. hvis lovgivning selskabet er stiftet, og hvor selskabet har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted eller sin hovedvirksomhed. Hvis et selskab kun er knyttet til et land gennem stiftelse og vedtægtsmæssigt hjemsted i det pågældende land, kan det dog kun anses for at have hovedsæde i landet, hvis selskabets aktiviteter har en reel og varig forbindelse med landets økonomi. Et selskab kan kun have ét hovedsæde.

M.h.t. udtrykket lydoptagelse i § 86, stk. 2, nr. 1, fremgår det af »Agreed Statement« til WPPT art. 3, stk. 2, at med optagelse menes færdiggørelsen af masterbåndet.

Hvad angår beskyttelsen af fremstillere af billedoptagelser, jf. § 67, finder Kulturministeriet det mest naturligt at lade tilknytningskriterierne følge dem, der foreslås vedr. fremstillere af lydoptagelser. Forslaget til § 86, *stk. 3*, er derfor udformet i overensstemmelse med forslaget til stk. 2.

Beskyttelsen efter loven vil omfatte fremførelser og optagelser med tilknytning til Danmark og andre EØS-lande. I udlandsanordningen vil beskyttelsen blive udvidet – med anvendelse af de samme tilknytningskriterier – til øvrige lande, der har tiltrådt Romkonventionen; på visse områder, navnlig retten til vederlag efter § 68, stk. 2, vil beskyttelsen dog som hidtil være betinget af materiel gensidighed. Når Danmark tiltræder WPPT, vil beskyttelsen tillige blive udvidet til øvrige lande, der har tiltrådt denne traktat.

Eftersom § 67-beskyttelsen af billedoptagelser ikke omfattes af Romkonventionen eller andre internationale konventioner, vil beskyttelsen alene omfatte optagelser med EØS-tilknytning og vil således ikke i udlandsanordningen blive udvidet til øvrige lande.

På enkelte områder gælder beskyttelsen for alle fremførelser, lydoptagelser m.v., uanset om disse har tilknytning til et Romkonventionsland; der henvises til bemærkningerne til stk. 8.